Copyright Information

This eBook file was generated by MobiPocket Publisher Personal Edition.
This eBook file is for personal use only and cannot be sold.
To generate eBooks to be sold or for corporate or public usage, please purchase the commercial version at : http://www.mobipocket.com

Den dvoustý šedesátý první

Jiří X. Brossmann

www.palmknihy.cz
knihy do vaší dlaně

Den dvoustý šedesátý prvý

Jiří X. Brossmann

Zveřejněno se souhlasem internetového magazínu Amberzine
http://amber.zine.cz/amber/index.htm

1. den plavby

Mistr Matyáš seděl ve své kajutě a nehýbal se. Jeho mysl bloudila daleko za místy, kam se kdy dostal kterýkoliv člověk a cosi hledala. Matyáš hledal celý život. Hledal, když studoval vzácné mystické svazky, které byly sepsány ještě před Velkým Táním, hledal, když celé hodiny meditoval, hledal, když očišťoval své tělo stovkami postupů, o nichž se dočetl, ba i jen doslechl. Hledal.

12. den plavby

Matyáš vyšel na palubu a rozhlížel se po nekonečném moři. Když viděl rozlehlost mořských plání, připadaly mu pole, jež zdědil po svém otci a jejichž výnosy mu umožňovaly věnovat se dlouhé hodiny studiu a nezabývat se starostmi o vlastní existenci, směšně malé. Přesto, že lány, které obdělávali jeho otroci a strážili jeho vojáci, byly nejrozsáhlejší v celé Suchozemi, byly největší svého druhu, vedle rozsáhlosti oceánu, byly jen nepatrnou šupinkou na tváři světa.

33. den plavby

Švihání biče a výkřiky trestaného námořníka, nechávaly Matyáše klidným. Věděl o lidském utrpení víc, než kterýkoliv jiný člověk. Nikdy sice nepoznal, jak strašná je bolest, když ohony devítiocasé kočky dopadnou na nahá záda, ale přesto měl pocit, že poznal všechnu bolest světa. Jediným dotykem své mysli dokázal číst vzpomínky lidí stejně dobře, jako znalec písma dokáže přečíst zašlý rukopis. A vzpomínky jsou plné bolesti.

54. den plavby

Oceán neměl konce. Před Velkým Táním, prý voda zabírala jen dvě třetiny Země. Když roztály všechny ledy, zůstala ušetřena necelá pětina povrchu. Zůstaly skály a hory, pahorky a výšiny. Téměř žádná půda

k obdělávání, téměř žádné místo vhodné pro život. Jen pár set kilometrů souše a obrovské vodní pláně.

75. den plavby

Matyášův cíl byl stále neuvěřitelně daleko. Jeho mysl cítila, že se nepřiblížil ještě ani k polovině své cesty. Konec jeho hledání byl ještě stále v nedohlednu. Zklidnil své tělo, odstranil vše, co by mohlo rušit jeho soustředění a zaposlouchal se do hlasů ticha. Kdesi v nekonečné dálce slyšel slabounké volání. Volání, které jej lákalo jako Sirény lákají námořníky na skaliska, volání, kterého se nedokázal zbavit žádnou meditací, žádným očišťováním. Volání, které poprvé zaslechl v den, kdy pád ze stromu posunul cosi v jeho mozku a on dokázal slyšet myšlenky jiných. Lékaři jeho otce se celé týdny snažili zbavit jej těch neodbytných hlasů, které křičely a dožadovaly se pozornosti. Nakonec se naučil je ovládat. Naučil se nejen je neslyšet, ale i změnit jejich smysl. Stačilo jen lehké pohlazení a jeho otec investoval neuvěřitelné částky do půl tisíciletí starých spisů, které nikoho nezajímaly, ale přesto měly obrovskou cenu. Stačilo trochu více přitlačit a vůdce vzbouřených otroků začal sám nabádat své zbědované druhy, aby se smířili s osudem a raději dál poctivě sloužili svému pánu. Stačilo pár pohledů, a jeho loď vyplula.

136. den plavby

Loď se lehce pohupovala na klidném moři, její plachty se třepetaly ve vánku. Volání sílilo a Matyáš cítil, že by se měl začít připravovat na setkání. Téměř přestal jíst, celé dny trávil ponořen hluboko do sebe a snažil se zjistit víc o hlasu, který se jako vzdálená ozvěna ozýval v okamžicích, které jej měly naplnit uspokojením. Místo klidu tak nalézal jen další rozrušení, které jej tlačilo dál a dál. Blíž a blíž.

167. den plavby

Mysl se osvobodila a vznesla se nad Matyášovo vyhublé tělo. Pohlédl na palubu, na které vyčerpaní námořníci zápasili s děsivou bouří. Matyáš si nejasně uvědomil riziko vlastního zániku. Byl to jen tichý hlásek, který v zoufalém křiku námořníků bojujících z posledních sil s nespoutanou divokostí živlu, téměř zanikal. Matyášovy neviditelné ruce se začaly zlehka dotýkat rozbouřených emocí a zklidňovat je. Přelévaly sílu, kterou nastřádal během mnoha dní askeze, do zmučených těl a pomáhaly jim tak vydržet další nápory větru a vody. Než bouře odezněla, byl Matyáš téměř mrtvý vyčerpáním.

188. den plavby

Jako horská koza vyskákal Matyáš z propasti smrti a pomalu se zotavoval. Jeho tělo začalo znovu vypadat jako živé, jeho mysl znovu s neochvějnou zatvrzelostí čerpala sílu. Opět dokázal zastavit přívaly cizích myšlenek, které jej pronásledovaly během neklidného spánku, znovu mohl odtrhnout svou mysl od svazující neohrabanosti těla. Přesto však cítil, že postupuje pomalu. Cítil, že setkání se blíží a těšil se na nekonečnou slast, kterou mu poskytne přítomnost jiné mysli.

249. den plavby

Matyáš seděl na přídi a vyhlížel. Věděl, že je blízko. Byl trochu zmatený - vždyť musel obeplout svět, aby našel to co hledal, ale možná to byla příprava na velké setkání. Už se téměř dotýkal krásy, která jej přivolala. Zbývá už jen pár dnů a on znovu uvidí skalnaté pobřeží Suchozemě. A pozná radost spojení s jinou myslící bytostí, s bytostí, která nebude svazována tělem a jeho potřebami, s bytostí, jejíž krása možná ještě předčí krásu jeho samotného, s bytostí, která jej naučí to co celý svůj život hledal - jak žít.

260. den plavby

Matyáš by na pokraji duševního orgasmu. Tančil kolem mysli, která jej oslepovala svou nadpozemskou září, vířil v jejích paprscích a zaléval ji svým vlastním světlem. Jeho oči byly zavřené, tělo absolutně uvolněné, mysl téměř svobodná. Loď zakotvila v přístavišti, ze kterého před tolika měsíci vyplula, avšak Matyáše nezajímaly výjevy radosti, když ženy vítaly své muže, neviděl ani proudy slz těch, které na molu zůstaly osamoceny. Prožíval svou radost, své štěstí.

* * *

Celý den a celou noc trvaly Matyášovy námluvy. Teď, když se on, i jeho protějšek zklidnili a vyčerpali, byli připraveni na poslední dějství jejich divokého reje. Měli splynout, prolnout se do sebe, poznat se a prožít se. Matyáš natáhl ruku a viděl, jak se přibližuje i ruka jeho neznámého společníka. Konečky jejich prstů se chvěly jen nepatrný kousek od sebe a oni vychutnávali ten okamžik, který jim měl otevřít bránu nebes. A pak - dotyk a zklamání a pád. Matyáš našel sebe sama.

eBook Info

Title:
Den dvoustý sedesátý první

Creator:
Jirí X. Brossmann

Date:
6.3.2001

Copyrights:
Palmknihy, www.palmknihy.cz 2000-2001

Language:
cs
